

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrť leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrť leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inserati) se sprejemajo in veljá tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 238.

V Ljubljani, v ponedeljek 18. oktobra 1886.

Letnik XIV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 17. oktobra.

Pražak pa dr. Herbst.

Zakon o železničnih davkih in prikladah v petek res ni bil dovršen, ampak se bode obravnaval še v prihodnji seji, ki bo v torek 19. t. m. Preden je pa g. predsednik sklenil sejo, izročil je dr. Knotz samostalen predlog, da naj se ukaz, ki ga je nedavno justični minister baron Pražak poslal Praški višji sodnji v pretres izroči jezikovnemu odseku. Kakor je znano, predlagal je unidan dr. Magg, da naj se o tej zadevi v državnem zboru prične razgovor. Ali večina je ta predlog zavrgla. Da bi pa tak razgovor vendar le spravili na dan, izmislil si je dr. Knotz gori omenjeni samostalni predlog, ki so ga poleg nemškega kluba podpisali tudi mnogi udje nemško-avstrijskega kluba. Dr. Knotz sicer vé, da bo njegov nasvet ravno tako propadel kakor unidan Maggov, ali pri prvem branji, ko bode vtemeljeval svoj predlog, imel bode priliko vdrihati po Pražaku in njegovem ukazu, in poleg njega se bodo smeli oglasiti še vsi oni, ki so že unidan komaj in komaj čakali razgovora. Ker je pa dnevni red odvisen od g. predsednika, oziroma od večine državnega zbora, se utegne pač primeriti, da dr. Knotzov predlog ne pride še tako hitro na dnevni red in da pride na vrsto morda še le po novem letu, ko se bodo razburjeni vetrovi že malo poglobili in ognjeviti duhovi nekoliko ohladili. Knotz bode sicer gotovo zahteval, da naj pride njegov nasvet prej ko mogoče na dnevni red, in se je že sinoči govorilo, da bode po volitvi delegacije sprožil to zadevo, da naj toraj vsi poslanci v zbornici ostanejo do konca seje, toda sinočnja seja se je mirno končala, ne da bi se bila pričela od levičarjev nameravana komedija. Skoraj gotovo pa bode Knotz v prihodnji seji zahteval, da naj njegov predlog v petek pride na dnevni red. Ker je pa še veliko važnih in imenitnih reči razpravljati, bi že danes skoraj za gotovo rekel, da večina Knotzu in njegovim tovarišem ne bode pri-trdila, dasi se ne nji ne ministru Pražaku ni bati dotičnega razgovora.

Dr. Magg je v svoji interpelaciji zastran ome-

njenega ukaza zlasti povdarjal, da ta ukaz zavira sodnijsvo, da silo dela sodnikom itd. To trditev je minister Pražak ovrgel že v svojem odgovoru na Maggovo interpelacijo. Levičarji so se sicer posmehovali dotični izpeljavi ministrom in nekteri celó na glas krohotali, toda današnji listi objavljajo nek prav enak ukaz, ki ga pa ni izdal minister Pražak ali kak česki ali slovanski minister, ampak nemško-liberalni minister dr. Herbst ob času, ko je „Giskrov Bürgerministerium“ stal na vrhuncu svoje slave. Dr. Herbst je bil tedaj justični minister in je poslal višji sodnji v Levovu 23. februarja 1868 ukaz št. 1124, v katerem omenja, da bode treba zaradi premembe pri civilnem in kazenskem redu tudi bistvenih prememb gledé sodnijskega jezika. Minister pravi, da sicer neče prehiteti potrebnih postavnih določb, da si pa šteje v svojo dolžnost kolikor mogoče polajšati težave, ki jih raba več jezikov prizadeva, in skrbeti za to, da se sodnijske obravnave zaradi jezikovnih razmer ne bodo brez potrebe oteževale in zadrževale.

„Brez dvoma, piše dr. Herbst dalje, bi bistveno pospeševalo poslovanje ter pomnožilo zanesljivost sodnijskih posvetovanj in zaupanje v nje, ako bi tudi pri sodnijah prve inštanice in pri višji sodnji sami, tako, kakor se že zdaj godi pri okrajnih sodnijah, gledé vlog in obravnav, ktere se po sedaj veljavnih določbah niso vršile v nemškem, ampak v poljskem (za Levov rusinskem) jeziku, in kterih razsodbe in spoznanja se morajo strankam po sedanjih določbah izročevati v dotičnem jeziku, že referenti potrebni pregled dotičnih pisem, svoje predloge in njihovo vtemeljevanje sestavljali v tistem jeziku, v katerem je bila vloga izročena ali v katerem se je obravnavalo, poročalo, pretresalo in posvetovalo, ker bi potem odpadle zamudne prestave sklenjenih rozsodb in njih vtemeljevanje, kar bi bilo poslovanju gotovo le na korist.“

Dr. Herbst svoj ukaz sklepa z zagotovitom, da ni le dovoljeno, ampak da bo sodnijsvo le na korist, ako se bodo pri sodnijskih razpravah držali gori omenjenih načel in bodo referenti gledé vseh zadev, kterih rozsodbe se imajo strankam izročevati

v poljskem ali rusinskem jeziku, poročali in svoje predloge stavljali v dotičnem jeziku ter se v ravno tem jeziku v zapisnik zapisovala tudi mnenja sodnikov. Višji sodnji po tem takem ni treba rozsodb več izdajati v dveh jezikih.

Tako je bil ukazal kolovodja nemško-liberalne stranke dr. Herbst Levovski višji sodnji, in prav nič družega tudi sedaj dr. Pražak ni zaukazal Praški višji sodnji; kar je bilo tedaj nemško-liberalni stranki prav, tudi sedaj ne more napačno biti, ker pravica je sedaj ravno ista kakor je bila l. 1868, in ako se je kaj spremenilo, spremenili so se le nemški liberalci. Sicer pa tudi dr. Knotz českemu jeziku po vsaki ceni ne nasprotuje; kadar mu kaže, se tudi on kot odvetnik poslužuje českega jezika, kar pričajo česki oglasi s Knotzevim imenom v uradnem listu. Ako pride Pražakov ukaz v zbornici v razgovor, bodo česki poslanci vse to gotovo spravili na dan in svetu pokazali, kolike vrednosti je velikonemška jeza naših liberalcev!

Delegacije.

Za volitev kvotne deputacije in delegacije odločena je bila sinočna seja, ki se je pričela ob sedmih zvečer. V kvotno deputacijo, ki šteje 15 udov, izvoljeni so bili: Czerkavski in Javorski iz poljskega, Mattuš in Kaizl iz českega, Poklukar in Lupul iz Hohenwartovega, Liechtenstein iz nemško-konservativnega, Plener in Sturm iz nemško-avstrijskega in Menger iz nemškega kluba. Levičarji imajo torej samo tri zastopnike. Pet udov spada na gospodsko zbornico, ki bode svoje ude volila ta teden. Liberalna Schmerlingova stranka se boje ne bode vdeležila te volitve.

V delegaciji bode imela desnica 27, levica 10, Coroninijeva stranka 3 zastopnike. Na desnici je: 11 českih, 7 poljskih, 2 tirolska, 2 gorenje-avstrijska, 1 dalmatinski, 1 kranjski, 1 solnograški, 1 bukovinski in 1 predarelski delegat. Levičarji imajo v Spodnji-Avstriji 3, moravska 3, štajarska 2, v Šleziji 1 in za Koroško 1 delegata; trije Coroninijevci zastopajo Gorico, Trst in Istro. Čehi so bili svojim nemškim rojakom ponudili kompromis (porazumljenje), ki ga pa miroljubni (?) nemški tovariši niso hoteli sprejeti, ampak so se raje kujali.

LISTEK.

Mestnofarna cerkev sv. Jakopa v Ljubljani.

(Dalje.)

III.

Stopimo zdaj v notranje svetišče, obstanimo v začetku ladije, kak pogled! Kolik razloček med prej in zdaj! Prej krasni altarij med golimi stenami, a zdaj tudi te prenovljene, okrašene.

Vže lani je naročil g. župnik načrte za prenovljenje ter jih raznim veščakom izročil v presojo in blagohotne nasvete. Prvotni z zunanjo opravo somerni načrt naredil je gosp. stavbeni mojster Fr. Faleschini, ki se je poslal v odobritev v Gradec večjemu arhitektu J. Mikovicsu, kteri ondí vodi zidavo cerkve Jezusovega Srea. Zbog konečne uredbe si je slednji dvakrat osebno pregledal vso cerkev ter spopolnil načrt.

Ker je bila poprej znotranjščina preveč prazna, moralo se jej je vdihniti več življenja, skrbeti za lepšave, z raznimi bojami povzdigniti živahnost — a vse slogu primerno.

Zidovi med osmerimi kapelami dobili so čisto nove lizene na kamnitih podstavkih (postamentih), ktere je iz navadnega kamna izdelal znani kamnoseški mojster Feliks Toman. Lizeno podnožje je lično sestavljeno iz vzboknenega svitka in manjših sklepajočih členkov. Lizene završujejo krasni zglatniki ali kapitelji, za ktere je kalup načrtal in izdelal kipar in modelir Anton Mlakar. Kapitelji so korintski, ktere rada rabi tudi renesanca; za okrasek jim je ob robih drobno narezljano akantovo pero s cvetlico na sredi nad zavoji.

Nad kapiteljskimi ploščami (abaki) je krog in krog izpeljan belkast arhitrav, nad tem pa bogat friz, čegar okraski iz mavca vlti predstavljajo idealizovano listovje in sadje. Vdelani so na živožolto pobarvano ozadje (auf gelbem Grund), tako da se ves friz od daleč vidi kakor bi bil pozlačen.

Na to se vzdiguje v enaki črti ob vsej ladiji

in presbiteriji do freske velicega altarja večni zidec, prehod od friza do zideca posredujejo zobčasti in jajčni okraski. Presbiterij ga poprej celó imel ni, zdaj se je z nova uzidal tudi med velikimi okni, tako da je zdaj v glavnih potezah jednoličen z ladijo.

Ta zidec (gesims), na katerem so vdelane dratene vrvi, ob kterih se bo lahko držal ometalec pri snaženji, nosi glavni (podstrešni) svod, ki je pa nad stranskimi kori zopet razdeljen v trikotne ploskve (Gewölbekappen), ktere so v presbiteriji nekoliko ožje kot v ladiji. Ondi, kjer se bližata spodnja konca ploskev, je v ozalšavo vdelanih 6 karijatidnih glav, ki kakor konsole, nosijo rebra teh manjših svodov. Kjer se rebri stikati na vrhu, je udelana sklepna roža. Vsa ta štukatura, kakor tudi okviri za medaljone slik, je delo akademiškega kiparja Fr. Zajca.

Barve so srečno izbrane, kaj nježne in prijazno dejo gledalčevemu očesu. Glavna boja se vjema tudi z zunanjo in ta je blede-zelenkasta, s katero so prevlečena obstenska polja. Lizene so belkaste,

Žmernejši so bili njih nemški tovariši na Moravskem, ki so enega delegata in enega namestnika prepustili česki manjšini. Veliko-nemec (!) Vencličke bil je zaradi te spravljalivosti svojih nemških tovarišev tako razsrjen, da ni hotel voliti, kar mu „Deutsche Zeitung“ v posebno čast šteje. Da imajo moravski Čehi pa vendar dva zastopnika v delegaciji, izbrali so Čehi med svojimi delegati tudi enega moravskega poslanca.

Gorenje-avstrijski in tirolski levičarji, ki so v manjšini, so se volitve zdržali. Konservativni tirolci sami pa so se med seboj pogodili, da je bil izvoljen en nemški in en italijanski poslanec.

Štajarski liberalci so tudi sami volili, ker so se nemško-konservativni in slovenski poslanci volitve zdržali; izvoljena sta baron Moskon in Reicher, za namestnika pa Posch.

Za Kranjsko je izvoljen dr. Poklukar, namestnik njegov pa je poslanec Klun; Hohenwart letos ni hotel sprejeti volitve.

Za Gorico prišla je letos vrsta na grofa Coronini-a; namestnik mu je knez Hohenlohe, ki bi bil sam rad postal delegat. Ker Coronini samega sebe ni hotel voliti in se je Hohenlohe-tu malo kadilo, da se dr. Tonkli ni zanj odločil, oddal je iz prva dr. Tonkli sam svoj listek, ter se mu je še le pozneje pridružil še knez Hohenlohe.

Za Trst je delegat Luzato, namestnik mu Burgstaller.

Za Istro Millevoi, namestnik Franceschi.

Za Dalmacijo Klaič, namestnik Borelli.

Za Koroško Dummreicher, namestnik Nischelwitzer.

Za Solnograd izvoljen je Lienbacher, kteremu sta tudi liberalna poslanca Keil in Wegscheider dala svoja glasova; pri volitvi njegovega namestnika sta se pa volitve zdržala.

Za Predarelsko sta se konservativna poslanca Oelz in Thurnher prepirala, kdo naj gré v Budapešto; Thurnher je silil Oelza, Oelz pa Thurnher-a. Naposled sta med seboj srečkala, in srečka je odločila, da Oelz postane delegat, Thurnher pa namestnik.

Ob poludesetih zvečer so bile vse volitve dovršene in seja sklenjena. Prihodnja seja bo v torek 19. t. m.

74. odborova seja „Matice Slovenske“

dné 9. oktobra 1886.

(Konec.)

Za lansko leto je plačalo 1129 letnikov, za letošnje pa doslej 960. Od zadnje odborove seje 12. maja je pristopilo „Matici“ na novo 65 letnikov namreč.

1. Dr. Zupanc Franc, c. k. vladni koncipist in zdravnik v Ljubljani. 2. Hitrek Adolf, špiritual v Študenicah. 3. Lenart Jomko, župnik v Tinjah. 4. Strašek Matija, poštar v Rogateci. 5. Lasbacher Josip, učitelj na Črešnovci. 6. Nedeljko Franc, priv. uradnik v Ljubljani. 7. Vrančič Ivan, žel. uradnik v Postojni. 8. Ozbič Franc, cem. tehnik v Celovci. 9. Zadnikar Franc, trgovec v Celovci. 10. Prislan Franc, posestnik v Pavižlah. 11. Oblak Franc, c. k. poštni oficijal v Beljaku. 12. Oschgan Simon, c. k. notar v Beljaku. 13. Pavlečič Andrej, nač. postaje v Beljaku. 14. Pihač Franc, trgovec v Beljaku. 15. Božič Peter,

župnik v Trenti. 16. Hubad Josip, c. k. gimn. prof. v Kranji. 17. Glaser Ivan, pravnik pri D. M. v Puščavi. 18. Sebatz Josip, učitelj pri D. M. v Puščavi. 19. D. G., priv. uradnik v Ljubljani. 20. Lavrič Mihael, trg. poslovođa v Ljubljani. 21. Detelja Karol, trgovec in posestnik v Dobu. 22. Merher Josip, trgovec v Dolenji Vasi. 23. Rotner Josip, c. k. sodn. pristav v Ribnici. 24. Kolnalj Anton, mešč. učitelj v Voitsbergu. 25. Reich Anton, c. kr. blag. oficijal v Gradci. 26. Gregorič Anton, posestnik v Ptuj. 27. Dedič Matej, učitelj v Bočni. 28. Jamnik Gabriel, nadučitelj pri sv. Antonu. 29. Kovač Franc, trgovec v Loži. 30. Kotzbeck Josip, c. k. notar v Vipavi. 31. Šapla Daniel, posestnik v Šturiji. 32. Krištof Leopold, c. k. sodn. pristav v Pliberku. 33. Dr. Somer Josip, župnik v Št. Mihelu. 34. Pipan Anton, kaplan v Kobaridu. 35. Bekar Josip, duh. pomočnik v Dolini. 36. Pavša Anton, duhovnik v Prosnidu. 37. Hladnik Ivan, posestnik in trgovec v Dol. Logateci. 38. Hladnik Matija, posestnik v Gor. Logateci. 39. Knjižnica učiteljska logaškega okraja. 40. Paljšak Josip, župnik v Prvačini. 41. Sedminek Josip, trgovec, pri sv. Lenartu. 42. Tomine Blaž, učitelj v Rušah. 43. Vajšelj Franc, učitelj v Hrašici. 44. Suša Josip, župan v Štorjih. 45. Karba Ivan, učitelj pri sv. Križi. 46. Dolžan Jurij, kaplan v Moščenicah. 47. Jezovšek Mihael, odv. koncipijent v Ormoži. 48. Mikl Vekoslav, trgovec v Ormoži. 49. Petrovič Ivan, c. k. sodn. pristav pri sv. Lenartu. 50. Rop Josip, posestnik pri sv. Lenartu. 51. Zadravec Stefan, c. k. poštar pri sv. Lenartu. 52. Farkaš Ivan, učitelj v. j. p. v Negovi. 53. Jurkovič Martin, kaplan pri sv. Ani. 54. Lašpacher Ivan, žel. sin v Negovi. 55. Mlinarič Ivan, gost. sin pri sv. Trojici. 56. † Ornik Anton, nadučitelj pri sv. Ani. 57. Dr. Suhač Anton, župnik pri sv. Ani. 58. Šturm Alojzij, pos. sin v Ivanjcih. 59. Vreča Milan, učitelj v Negovi. 60. Zorko Miroslav, organist pri sv. Vrbanu. 61. Podboj Anton, c. k. poštni uradnik v Beljaku. 62. Schifirer Ivan, c. k. poštni uradnik v Beljaku. 63. Zavadlal Mihael, c. k. gimn. prof. v Pazinu. 64. Kranjc Simon, zdravnik pri sv. Vrbanu. 65. Repič Franc, trgovec pri sv. Andrašu.

Ker se nihče ne oglasi več k besedi, zaključil prvosednik sejo ob 7. uri zvečer z dostavkom, da bo prihodnja seja koncem decembra ali pa začetkom januarja, med tem časom naj bi pa delovali odseki.

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. oktobra.

Notranje dežele.

Naslanjaje se na današnji uvodni članek o *volitvah v delegacije* moramo opomniti, da so se taiste tudi na Ogerskem že dovršile. Iz liberalne ali vladne stranke omenjamo nekaj bolj znanih imen, kakor so: grof Teodor Andrassy, Ludovik Czernatony, Maks Falk, Aleksander Hegedüs, Julij Horvath, Moric Jokay, grof Keglevich, Jos. Miškátović, Szalay, Szell, grof Ludovik Tisza, Wodianer, Zichy in baron Zmaic. Iz zmerne opozicije: grof Appony. V kvotno deputacijo: grof Banffy, Maks Falk, Hegedüs, Szell. Delegacijam se letos menda ne bo nobena rudeča knjiga predložila. Rudeča knjiga obsega politične akte v naših zunanjih zadevah. Kljub temu bode se pa zunanja politika

tudi letos v obeh delegacijskih odborih premlevala. Od grofa Kalnoky-ja, ki je avstrijski zunanji minister, pa pričakujejo, da bo, kolikor se bo dalo, natančno določil naše razmere na zunaj. Ali bo kaj več povedal, kakor se je Tiszi umestno zdelo, ali bo pri tem ostal, se danes še ne dá vganiti, pač pa bomo v teku dobrih 14 dni že tudi to vedeli.

Ali je *Hrvaška samostojna država* nasproti Ogerski ali ne? Dr. Pliverič je v več člankih v „Agr. Tagblatt-u“ to sijajno dokazal, kar je trezno in pošteno misleči politični svet tudi brez dokazov vrjel, ker je bil namreč o tem prepričan, da je Hrvaška poleg Ogerske popolnoma samostojna država in z Ogersko nima druge zveze, kakor personalno unijo. Kar se oglasi modrijan v hrvatski narodni ali bolje madjarski stranki, ter hoče po vsi sili belo v črno spremeniti. Vse Pliveričeve dokaze hoče kar hkrati vničiti, trdeč, da ogersko-hrvaška nagodba ni nagodba, temveč skupna postava. Dalje ta modrijan trdi, da hrvaška samoupravna vlada ni nobena državna oblast, ker le po milosti madjarski životari. Hrvaška avtonomija podrejena je jako obširno madjarski kontroli, kar je vtemeljeno iz stališča ministerskega predsednika in hrvaškega ministra. Kot daljši dokaz dojde mu dobro tudi imenovanje bana po predlogu ministerskega predsednika, kar Hrvaška niti pravice nima spremeniti. Hrvaški minister je odgovoren ogerskemu državnemu zboru, ter protipisuje vse samoupravne postavbe Hrvatske. — Stvar izvestno s tem še ni dognana. Sedaj se pač več ne čudimo, zakaj da je narodna stranka madjaronska postala. Nadjati se pa je, da bodo to reč ob priliki regnikolarne deputacije v pravi tir spravili.

Vnanje države.

Male državnice na Balkanu jele so se oboroževati. Čemu to? Menda pač ne iz drugega namena, kakor da si tudi one napravijo vojake, ki bodo onim drugih držav kolikor toliko podobni. Grki hočejo kar celo vojsko preosnovati. Ustanovili so si nov batalijon trdnjavskega topništva, katero dobi topove za obleganje. Kaj mislijo z njimi oblegati, gospodje Grki nič ne povedó. Topništvo in ženijstvo mislijo pomnožiti za 1500 mož, konjico pa za 800. Službovanje hočejo tudi za vse enakomerno uravnati; pri pešcih ga bodo za pol leta povišali. Potrebno število konj si mislijo naročiti na Ogerskem, mule pa na Laškem. — Druga država, ki ravnokar v eni sapi puške razdeljuje, je Črnogora. Omenjali smo že nedavno, da je parnik iz Nemškega Črnogorcem precej veliko orožja pripeljal, kterega sedaj med narod delé in se bodo vojaki takoj jeli na nove puške uriti. To vse nekaj kaže, kakor bi se Nikolaj Črnogorski res mislil vvesti na prazen bolgarski prestol, ali pa svojemu zetu Petru Karadjordjeviču nanj pomagati, kakor je bilo ob svojem času o tem govorjenje. Križ bi bil le, če bi Bolgari rekli: ne tega in ne onega, kar telegram iz Sofije tudi v tem smislu sporoča, da so pripravljeni vsacega kandidata sprejeti, kterega bi jim Rusija navetovala, le Nikolaja in Petra ne. Zakaj ne — niso nič rekli.

Na Poznanjskem nameravajo zatirani in silno *stiskani Poljaki* napraviti deželno banko, ktere poglavitna naloga bo, poljskega posestnika po možnosti varovati ostrih nemških krempļjev. Ustanoviti jo mislijo z glavnice 10 milijonov mark, ktere hočejo na delnice zbrati. Dné 14. t. m. sestavil se je za to potrebni izvrševalni odbor obstoječ iz gospodov grofa Zoltorskega, dr. Szuldezyuskega, dr. Skarzinskega, dr. Lebinskega in Jeczykiewicza, ki se bo pred vsem drugim pečal z izdelovanjem štatuta. Bismark si silno prizadeva, kako bi poprej in hitreje zatrl slovanski rod na prusko-poljski zemlji, pa bo menda vse skupaj — bob v steno. Položaj, v kterem so Poljaki, je silno resnoben, dobra volja in vstrajnost pa tudi nekaj zmorete in reči se mora, da se obojega ravnokar pri Poljaki prav obilno nahaja. S pomočjo ustanovljene banke mislijo v prvi vrsti tiste kmete podpirati, ki so v resnici potrebni in pri kterih se je bati, da bi jim

venčni zideci pa svetlo beli. Veliki svod v ladiji in presbiteriji je nekako žoltkastobebe barve.

K tem bojam se lepo prilagajo in živo venkaj stopijo med lizenami in oboki, stranskih kapel temnovišnjevo barvane kozice. Nad linami stranskih korov je polkolobar nježnorudeč, v sredi imajoč nekaj medaljon z belobarvano angeljevo glavo.

Trikotne ploskve svodne kape, so nebesnovišnjekaste, njih mavčno rebrovje pa bolj rumenkasto s pozlačenimi obrobki na vrhu ima sklepno rožo, kar ves sostav zeló povzdiguje. Glavni svod med temi ploskvami krasijo nježno rudeče kozice z belkastimi arabeskami.

Vsa ta mnogoličnost ob straneh tako rekoč nosi svodovo srednjo okrasbo — in to so štiri presne slike, ktere je dogotovil g. Jurij Šubie.

Tri so razvrščene na ladijnem svodu razmerno nad prej imenovanimi ploskvami ter imajo vsaka po 4-8 m. dolgosti in po 3-40 m. širokosti. Ona v presbiteriji pa je čez 6 m. dolga in čez 4 m. široka. Vse štiri slike objemajo plastični, iz sadre uliti okvirji

v podobi križastega ovala, svetlosivkasto obojani ter z arabeskami poslikani, dočim je bisernik okvira pozlačen. To kakor tudi vse drugo zlatenje izvršil je zlatar J. Toman.

Pri ustupu skozi velika vrata nahaja se na oboku 1. slika: Poklic sv. Jakopa med apostole. Ta prizor v življenji Kristovem popisuje nam sveti evangelist Matej v 4. pogl. 18—22 v. ali Marko v 1. pogl. 16—20 v. To se je vršilo ob bregu Genezareškega jezera. Zveličar, ko je bil že v apostolstvo poklical Petra in Andreja, pride memo, ko sta Cebedejeva sina ravno izpirala mreže ter ju pozove rekoč: „Hodita za menoj!“ Zato vidimo na sliki kot glavno podobo Krista Gospoda, obrnenega proti Jakopu in Janezu. Jakop, začuvši Jezusov glas, ves prese-nečen, razprostre svoji roki Gospodu nasproti, kakor bi mu hotel s tem razodeti vso svojo udanost. Jakop je tu kaj živahen, slikar je hotel že tu izraziti njegov značaj, ker ga sv. pismo imenuje: Boanerges — gorečnik. Odzad je njegov brat Janez, v čolnu pa njiin oče že priletel Cebedej. Za Kristom sta v

ozadji že prej pozvana Simon — Peter in Andrej.

2. slika predočuje: Izpremenjenje Kristovo na gori Taborški. To epizodo pripoveduje sv. Matej v 17. pogl. Na sredi lepo razvrščene skupine plava Krist v božanskem svojem veličastvu. Obraz mu je v zmislu evangelija svetel kot sonce in oblačilo njegovo belo kot sneg. Roki ima razprostrti, kakor bi slavo prepeval svojemu Očetu nebeskemu. Na desno in levo v svetlih oblakih sta mu Mojzes in Elija. Mojzes drži kamniti tabli s hebrejskimi črkami, pomenjajočimi deset božjih zapovedi, Elija preroško knjigo. Pod oblakom ob vznožji so razvrščeni tri ljubljenci Gospodovi: Jakop, Peter in Janez. Ta si z levico zakriva oči zbog prevelicega bleska nebeskega. Peter ves opanjen po božjem žaru ima glavo obrneno k tlam, in Jakop, tu kot glavna oseba za Kristom v ospredji zre zamaknen Gospodu v žarno obličje.

(Konec prih.)

nemška roka vrat zavila. Nevrednežev pa ne bodo podpirali. Če se bodo kaj pridno vdeleževali pri podpiranju delnic, bo kapital pač kmalo skupaj, ki je namenjen za podporo poljske narodnosti v lastni domači deželi.

Izvirni dopisi.

Iz Leskovca pri Krškem, 13. oktobra. Toliko lepih cerkvenih svečanosti v tako kratkem času, kakor letos, Leskovski farani pač davno ne pomnijo. V dan 29. in 30. junija slavili smo v svoji sredi prevzvišene g. knezoškofa; v dan 25. julija vršila se je pri nas redka slovesnost nove maše, katero je daroval č. g. J. Vrhovšek, a danes poročati imam o tretji prelepi slovesnosti, o inštalaciji novo prišlega župnika in dekana prečast. g. dr. Jurija Strbenca. Dolgo časa je naša velika in lepa fara pogrešala višjega duhovnega očeta, vsi smo jih željno pričakovali, toraj si lahko mislite naše veselje, ko smo začuli radostno vest: dne 7. oktobra pridejo novi g. dekan. Vozili so se v lastnem vozu od Hrenovic ter k nam prišli čez Rako. Tam sta jih pričakovala dosedanjí gosp. administrator Fr. Grivec in Krški vikarij g. J. Knavs. Kmalu po 6. uri zvečer naznanjalo nam je veselo pritrkovanje pri podružnici sv. Ane prihod željno pričakovanega. Blizo omenjene cerkve pri kapelici postavljen je bil lep slavalok z jako primernim napisom:

Vesolja nam srce kipí,
Ko dušni k nam pastir hití:
„Nas mnogo let vodite,
V raj srečno pripeljite!“

Pri tem slavaloku pričakovali so prišlega domači g. kaplan A. Verbajš, o. Jakop, kapucin iz Krškega, učiteljstvo s šolsko mladino (žal, da zaradi počitnic in pozne ure ni mogla biti vsa šolska mladina pri sprejemu) ter zastopnika krajnega šolskega sveta. V spremstvu g. dekana pripeljali so se tudi č. g. J. Okoren, župnik Senožski, ter dva Hrenovška farana; dalje zastopnik Krške občine in deputacija Krške požarne brambce, ki so jih pozdravili ob meji Leskovške fare. — Gosp. dekan stopijo iz voza ter se po kratkem pozdravu g. kaplana in o. Jakoba peš napoté proti farni cerkvi. Za banderi stopala je šolska mladež, potem velika množica ljudstva obojega spola, ki je glasno molila sveti rožni venec, kar je bilo posebno ginljivo slišati. Vsa vas je bila razsvetljena ter z mlaji in slavaloki ozaljšana. Pred cerkvenimi vratmi bil je slavalok z napisom:

Vsa fara Leskovška se danes raduje,
Ko oče duhovni se ž njo zaročuje.

Po prejetem svetem blagoslovu podali smo se v farovž, pred katerim je bil zopet kronograf:

DoMus haeC sít noVo praePosItó paroChlae LeskoVeC
gratlae et sVaVIs VItae.

Ko je nastopila temna noč bili so gosp. dekan zopet veselo iznenadeni, kajti kvartet vrlo izvežbanih Krških pevcev zapel jim je za podoknico tri krasne pesmi. Vidno ginjenj zahvalili so se vrlim pevcem.

V nedeljo vršila se je instalacija, h kateri je prišlo 22 duhovnih gospodov. Pridigovali so prečast. g. prošt Novomeški, Peter Urh. Dasiravno je bila cerkev natlačena (veliko ljudstva bilo je zunaj cerkve, ker notri niso imeli prostora) vendar je vse mirno in tiho poslušalo govornika. V jako premišljenem govoru spominjali so se najprvo zaslug ranjcega g. dekana E. Poljaka, ter nam potem predstavili njegovega naslednika. Razložili so potem najprvo otrokom, kake dolžnosti jih vežejo do svojega duhovnega očeta, ter kako jih bode najbolj veselilo, če bodo slišali, da so pridni in ubogljivi, v šoli in doma; — obrnili so se potem do fantov in deklet ter s presunljivimi besedami in podučnimi pregovori svarili jih posebno pred ponočevanjem, pijančevanjem, plesom itd. — podučevali so nadalje stariše, kako jim je izgojevati otroke k pokorščini ter napeljavati jih k pobožnemu življenju; — razlagali so gospodarjem in gospodinjam in nasprotno poslom, kake dolžnosti imajo drug do drugega, — priporočali so posebno molitev sv. rožnega venca (ktera prelepa molitev se žalibog pri nas tako redko sliši) in vpeljavo tretjega reda sv. Frančiška ter se slednjič obrnili do slavljenca g. dekana, kako naj bode dober oče svojim farnim otrokom, — dober pastir svojim ovčicam. Sklenili so svoj nad uro trajajoč govor s pristržno prošnjo do patrona Leskovške fare, Matere božje sedem žalosti, naj mu bode ona tolažnica v vseh britkostih in težavah, katerih se pri težkem poslovanju gotovo ne bode mogel izogniti. Ljudstvo, že

poprej do solz ginjeno, je pri sklepu pridige glasno jokalo.

Po dokončani sveti maši bilo je v farovžu pogostovanje došlih gostov. Pri tej priliki napivalo se je papežu, cesarju, kot patronu Leskovške fare, g. knezoškofu, novoimenovanemu g. dekanu, g. proštu, c. kr. okrajnemu glavarju itd. Iz Ljubljane prišel je popoldne g. dekana pozdravit g. župnik Gestrin, zvečer pa gosp. župnik Golobič in gosp. nadučitelj Vavken iz Čerkelj na Gorenjskem. Sklepaje svoj dopis, izrekam pač v imenu vsih faranov pristržno prošnjo do neskončno dobrega Boga: „Naj Vas ohrani, prečastiti g. dekan, mnoga mnoga leta vesele, čvrste in zdrave v naši sredi; bodite nam dobri pastir, kakor si bomo mi prizadevali biti Vam dobre ovčice. V to pomози Bog!“

Iz Postojnskega okraja, 17. oktobra.*) Letos začetkoma leta plašili so se ljudje z raznimi govoricami. Marsikteri je zdihnil: No, sem pa srečen, če to leto preživim. Pravili so si od krvavih vojsk, od slabe letine in bolezni, da je bilo joj. Ta je bral v preroških bukvah, da leto 1886 to bo grozno, onemu je pravil star mož, da to leto se mora spolniti, kar je hudega slišal še v mladih letih, da mora enkrat priti nad človeške otroke.

Glejte, leto se bliža koncu, a teh šib hvala Bogu v našem kraji nismo kaj čutili. Pač smo brali o nekih krvavih praskah med Srbi in Bolgari, čitali tudi o koleri v Trstu in Loškem Potoku, a kar se tiče slabe letine, se pač pritožiti ne moremo. Spomladi je pač nagajala malo suša. Ej, malo malo bo sena, zdihnil je kak gospodar, ker je že naprej preračunal, koliko ga bo lahko predal. Res da glavni pridelek v našem kraji, seno, se ni tako obneslo, a spravilo se je lahko. Lansko leto je marsikomu voda odnesla otavo, da mu ni nič ostalo za na voz nakladati, letos posušilo se je prav lahko seno in otava. Sedaj pa lahko srečaš voz za vozom, ko ga dovažajo v Trst. Prodajajo ga stari stot (cent) po 1 gld. 50 kr. Ko bi ljudje raji doma porabili seno, koliko bi oni priredili pri živinoreji. Koliko mleka in masla bi bilo pri hiši, tako pa marsiktera družina pol leta tega ne pozná. Koliko bi Tržaški mesarji denarja pustili v našem kraji za debelo živino, a tako ni videti nobenega; in kako zagnojeno bi bilo polje in travniki, a tako zadnje le ptiči gnojé. Koliko ložje bi se tudi obdelovalo. Tako pa se skoraj vse seno zvozi v Trst, tisti krajcarji se kmalo posušé in o veliki noči zmanjka za zabelo in za vsakdanji kruhek.

Pridelki so bili sploh srednji, krompirja, fižola in koruze se je pridelalo toliko, da pomanjkanja ne bode. Posebno lepa jesen je dosti k temu pripomogla, ker so ljudje vse lahko spravili.

Nekaj se je v našem kraji na bolje obrnilo, ljudje so začeli bolj drevje na vrtovih saditi. Mlado je še, a letos so nekteri lepe krajcarje dobili za sadje: jabelka in češplje. Posebno jabelk, ktere so od 2—3 kr. kilo prodajali, se je več vagonov na Postojnskem kolodvoru naložilo in odpeljalo na Bavarsko.

Ker tudi pogozdevanje v zadnjem času napreduje, posebno politična gosposka na to veliko deluje, sme Notranjec z nekim zaupanjem gledati v prihodnost.

Iz Celja, 16. okt. (Črtice o Lurškem potovanji: Zidanje Cerkev.) (Dalje.) Od Tarbesškega škofa sestavljena komisija prične urno svoje delo. 27. novembra 1858 je stala borna deklica Bernardeta pred mnogobrojnimi in visokoučenim zborom profesorjev in doktorjev duhovskega in svetnega stanu. Mirno je pripovedovala v svoji otroški preprostosti vse dogodke ter povdarjala posebno zadnjo voljo preblažene Device, naj se v njeno čast pozida cerkev na masabielski pečini.

Zdaj so se jele silno natanjko preiskavati: jama, studenčnica, potem ozdravljene osebe v Lurdu in po vseh okoličanskih krajih, celó v daljavi, tako, da je komisija še le popreteklih štirih mesecih dovršila svojo nalogo. Čudežnih ozdravljenj se je štelo na stotine; toda komisijaje na dobro preiskala le trideset slučajev, toraj zadostno število, da se je zamogla oddati določna in zanesljiva razsodba o čeznaturni prikazni in o vikši božji oblasti, ktera vlada nad tem studencem.

Razsodba se je glasila sijajno: so glasno so priznali vsi udje komisije: da čudovita ozdravljenja z studenčnico se godijo le vsled posebne pripomoči ne-

*) Hvala za poslano; drugo opravili po naročilu. Vr.

beške kraljice. Še le tri leta pozneje je razposlal Tarbesški prečastiti škof dotični pastirski list, lahko je toraj vse na tanjko premislil in preiskal.

Ta prekrasni pastirski list se glasi tako-le: „Bertrand Sévère Laurence, po usmiljenji božjem in po milosti sv. apostolskega stola Tarbesški škof . . . duhovščini in vernikom naše vladikovine zveličanje in blagoslov od Gospoda!“

Preljubi verniki naše škofije! Ob vseh časih človeštva se je razodevala čudežna zaveza med nebom in med zemljo. Kmalu po vstvarjenji sveta se prikaže Bog našim prvim starišem, da jim očita njihovo nepokorščino. Poznejša stoletja ga vidimo, kako govori z očaki in preroki in stari zakon nam na mnogih straneh pripoveduje o nebeških prikaznih, s kterimi je Bog pomilostil Izraelove otroke.

Ti dokazi božje milosti pa niso imeli prenehati z Mojzesovo postavo; ravno nasprotno; v novi zavezi milosti so imeli prihajati obilnejši in očitnejši.“

(Dalje prih.)

Iz Tržaško-Koparske škofije, 14. oktobra. Kar je pisal „Slovenec“ št. 233 o hodoči plači gospodov vikarjev, veljá skoraj gotovo tudi za lokalne kaplane v naših združenih škofijah Tržaški in Koparski. Znano je, da imajo gospodje vikarji, oziroma kaplani, jednake dolžnosti in opravila z gg. župniki in ostalimi samostalnimi duhovniki. Da se razvidi, je li resnica ali ne, ako se trdi, da bodo vikarji ali kaplani oškodovani, storimo dobro, ako pogledamo število duš, ki so izročene samostalnim in one, ki so izročene nesamostalnim duhovnikom. Ako koga zanimiva, naj prebere sledeče številke iz naše škofije:

Tržaško-Koparska škofija ima dva vikarijata in enoinpetdeset kaplanij (kar je vse jedno), toraj 53 duhovnij, ktere bodo neki po novi postavi oškodovane.

a) Najmanjša samostalna duhovnija šteje 370 duš. 35 kaplanij, t. j. nesamostalnih duhovnij šteje več nego 370 duš. Vzemimo sedaj, da bomo pravični in da bode vse bolj jasno: Deseto samostalno duhovnijo, ki šteje 604 duš in našli bomo, da je 22 kaplanij, ki imajo več duš nego 604. Dvajseta samostalna duhovnija ima 784 duš in to število preseže 16 kaplanij itd.

b) Največja kaplanija šteje 2544 duš. Manj duš šteje 58 samostalnih duhovnij. Več nego 1000 duš šteje 13 kaplanij. Manj nego 1000 duš šteje 29 samostalnih duhovnij itd.

Premislimo samo to, kar je navedeno pod b) in videli bomo veliko krivico.

Gospod, ki oskrbuje največjo kaplanijo, ki šteje 2544 duš, imel bode plače 300 goldinarjev; in 58 samostalnih gg. duhovnov, ki nimajo toliko duš, imeli bodo plače po 600 gold. Med temi taki, ki imajo n. pr. 370, 421, 425, 426 itd. duš. — Komur je kaj mar, naj se oglasi, če je še čas.

Spominjam se, da sem bral v „Edinosti“ dopis iz Goriškega, kjer se daje svét, naj bi škofijstva skrbela, da vikarijati, oziroma kaplanije, postanejo samostojne duhovnije. To je nemogoče, ker vlada bi v to gotovo ne privolila, ker so nektare kaplanije tako majhne, da bodo morale še dalj časa ostati brez duhovnov. Da bi pa take kaplanije spremenili v župnije, ni verjetno.

Domače novice.

(Mili knezoškof) dr. Misija odpeljal se je danes dopoldne ob 11. uri z brzovlakom na Dunaj.

(Slovesen dan) imela je včeraj bela Ljubljana. Kakor znano, posvečevala se je mestna župnijska cerkev sv. Jakoba. Sveto opravilo se je pričelo po naznanjenem sporedu v cerkvi sv. Florijana, od koder so se v treh procesijah ob razsvetljavi hiš in vihranji narodnih in cesarskih zastav prenesle svetinje svetnikov, sv. zakramenti in kip Lurške Matere božje. Slovesnih sprevodov so se vdeleževale belo oblečene deklice s svečami. Vsa slovesnost vršila se je ob jako ugodnem vremenu — na kar v soboto ni prav nič kazalo — strogo po sporedu v petek objavljenem in je trajala blizo 2. ure popoldne. Ljudi je bilo toliko skupaj, kakor o Veliki noči ali pri procesiji na sv. Rešnjega Telesa dan in vendar se je vse v najlepšem redu in na veliko radost

župljanov srečno izvršilo. Glede cerkve in njene notranje oprave gré po mestu le en glas, in ta je, da je sedaj Šentjakobska cerkev najelegantnejša cerkev bele Ljubljane, kar je tudi res! Ponosni pa smemo biti, da je vse to delo slovenskega uma in slovenskih rok. Popolnoma v redu je, da ne zahajamo več na ptuje, kedar nam je treba kake slike, kakega altarja itd. Bog nam je dal duhovite umetnike; oni so se posvetili s svojo izobrazbo domovini mi jih moramo pa podpirati z obilnimi naročili, da jim ne bo treba po svetu za kruhom hoditi, ktere ga so do sedaj pri nas ptujci jedli.

(Kosila) vdeležili so se včeraj po dokončani slovesnosti v Šentjakobskem farovski pri preč. gosp. župniku in duh. svetniku Janezu Rozmanu: prem. knezo-škof dr. Missia z duhovščino, deželni predsednik g. baron Winkler, g. župan Grasselli, cerkveni ključarji, slikar g. Jurij Šubic in stavbar g. Faleschini.

(Duhovske spremembe v Ljubljanski škofiji.) Za Rako je imenovan za župnika čast. g. A. Dolinar, župnik v Št. Janžu. Č. g. Fr. Gorišek iz Kresnic postal je župnik na Trati. Č. g. Ignacij Fertin je prestavljen za kaplana iz Prečine v Stari Trg pri Poljanah; v Prečino pride č. g. A. Ščinkovec iz Mirne Peči; v Mirno Peč č. g. Demšar iz Toplice; v Toplice pa č. g. Novak iz Rake.

(Kdo vé?) kam je dejal naš deželni odbor slovenske zastave, da ob priliki posvečevanja Šentjakobske cerkve na reduti ni bilo nobene videti.

(Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v torek 19. dan oktobra 1886. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. — Finančnega odseka poročilo: a) o prodajni ponudbi glede Lovro Mikušvega posestva na Karolinski zemlji; b) o prošnji za zvezo stradona na parceli št. 250 katastr. občine Trnovske s staro cesto za konjačem preko mestne drevesnice; c) o škontriranji mestnih blagajnic vršivšem se 28. m. mes. septembra; d) o povračilu vzdrževalnih stroškov za realkino poslopje leta 1885. — III. Policijskega odseka poročilo o prošnji glede odprave omejitve zakona o krošnjarstvu. — Tajna seja.

(Prvi zabavni večer) pisateljskega društva v soboto večer je bil jako dobro obiskan. Otvoril ga je predsednik društva dr. Vošnjak s primernim nagovorom, v katerem se je spominjal jako marljivega člana prof. Vrhovca sedaj v Novem mestu bivačega, kateri pa tudi doli ni na nas pozabil in je društvo pozdravil telegrafčno. Drug telegrafčni pozdrav prišel je društvu iz Bregence od člana g. Viktorja Rohrmanna, ki se iz Württemberskega domu vrača. Lepo je, da se gospodje na ptujem spominjajo svojega društva, lepo se pa ne more imenovati, da je v Ljubljani marsikdo pozabil priti, kar bi bil pač lahko storil.

(„Nezgođe starega mladenčca“) ki smo jih imeli sinoči na slovenskem odru priliko opazovati, zabavale so vrlo polno hišo do 1/2 10. ure. Dika celi igri je bil stari mladenec Samec (g. Borštnik), ki je s posebno, rekli bi, prirojeno mu spretnostjo predstavljal človeka, ki mu jednega kolesca manjka. Da ga je izvrstno zadel, pričalo je gromovito ploskanje, in živahno klicanje izvrstnega igralca na oder. Povsem vreden tovariš mu je bil Valjavec, fabrikant (g. Kocelj) živa podoba vaše zaljubljenega starega gizdalina, kteremu je mlada žena Gabrijela (g. Zvonarjeva), dosti preglavice delala. Uloga ta je bila za njo kakor nalašč spisana. Prav dobro je umela in izvršila ulogo gospodinjice in stare sladkosnede Zmake g. Matilda Nigrinova, ono Marijane pestunje pa g. Gostičeva. G. Giz. Nigrinova je imela pač premajhno ulogo, da bi se o njej kaj reči dalo. Prav vseč sta nam bila v svojih ne velikih, a dobro izpeljanih nalogah Arnold, slikar (g. Danilo) in Kos popotni agent (g. Šturm ml.) Uloga trgovca Orla se ni vjemala z značajem g. Slavka.

Igra sama na sebi pisana je v silno okornem jeziku, kjer se sveti tudi več prav krepkih germanizmovih ocvirkov. Da je sploh tako gladko tekla, zahvaliti se je edino le šoli dramatičnega osobja. Omeniti nam je konečno tudi še g. Borštnika kot pevca času jako prikladnih kupletov. Tudi tu se je g. Borštnik pokazal na trdnih nogah in ga niti nagajivost jednega škripača na goslih, ki je nalašč takt lovil, kakor učenec, ki vzame prvič gosli v roko, ni mogla zbegati. Gosp. Borštniku in kapelniku g. Grbcu: vsa slava in čast, škripaču na goslih pa: „Sepp, loss' dir hoamgeigen!“

(Nemška temeljitost.) „Slovenski Narod“ se je v očeh „Grazer Tagespošte“ kar čez noč prelevil v nacional-klerikalni list, ki nemškim trgovcem niti slovenskih jabolk ne privoši.

(Zelja) je letos veliko in je prav po ceni. Prodajajo ga sto najlepših glav po 2 gold. 40 kr., pa tudi samo po 1 gold., kakor je blago.

(Dijaška kuhinja v Ptui.) Č. g. Franc Simončič, kaplan v Žetalah, je pristopil kot mesečni podpornik plačujoč za 15 dni. Slava! Vivat sequens!

Razne reči.

— Kardinal in nadškof Fürstenberg je obhajal 16. t. m. petdesetletnico mašništva. Ob 1/3. uri imel je častitljivi višji pastir večernice v stolni cerkvi. Zvečer došel je c. kr. namestnik iz Brna v imenu presvitlega cesarja čestital zlatomašniku. V nedeljo ob 8. uri pridigoval je škof dr. Bauer, ob 9. uri služila se je slovesna sv. maša. Po službi božji vršilo se je čestitanje v dvorani nadškofove palače. Ob 5. uri popoldne bil je slavnostni obed. Zvečer ob 8. uri priredjen je bil koncert v katoliški kazini. Nadškofovski ordinarijat je pri tej priliki izdal pastirski list do vernih Olomuške nadškofije.

— Nevesta iz Novega Jorka. Čudno pa vendar — amerikkansko! Iz Novega Jorka pelje se proti Evropi mlada, neodvisna gospica Mis Boyton, ki ima 17 milijonov dolarjev premoženja. Pelje se kneza Aleksandra Battenberga snubit! Njegova dejanja, dokler je bil na Bolgarskem, so jo tako navdušile, da je šla k svojemu notarju in rekla: „Ali Aleksandra ali pa nobenega!“ Notar ji je svetoval, da naj ne hodi sama snubit, temveč naj mu rajši piše. „Kaj še, pravi Mis Boyton, sama pojdem. Zadosti sem lepa in bogata, da me bo lahko brez posebne škode vzel. Neskončno pa bom srečna, če me hoče z mojimi milijoni vred, da z njimi spodbije taklajoč rubelj.“ Kdo vé, ali se Battenbergu že kaj sanja o sreči, ki mu iz Amerike nasproti hiti ali ne.

Telegrami.

Budapešt, 17. okt. Budapešt ima na podlagi ljudskega štetja od 1. julija t. l. 438.865 ljudi. Med temi je 10.640 mož vojakov. Prebivalstvo se je v poslednjih 5 1/2 letih pomnožilo za 51.366 ljudi.

Sofija, 17. okt. Ruska agencija je iz novega zahtevala, da naj se veliko sobranje preloži, ker so po njenih mislih sedanje volitve neveljavne. Bolgarska je pa rekla, da ne to in ne ono, ter se sklicuje na deželne in na ustavo.

Frankfurt, 17. okt. Meyer Karl pl. Rothschild je umrl. Zadel ga je srčni mrtvud.

Umrli so:

14. okt. Franja Patria, devica, 36 let, Kravja dolina št. 11, jetika.
15. okt. Fran Tertnik, barvar, 35 let, Krakovske ulice št. 27, Enteritis.
16. okt. Neža Turšič, gostija, 79 let, Črna vas št. 14, ostarelost. — Franc Mauer, železniškega čuvaja sin, 5 let, Travniške ulice št. 5, škarlatica.

V bolnišnici:

14. okt. Mihael Ihan, gostič, 63 let, Marasmus.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
16. 7. u. zjut.	725.58	+ 6.8	sl. vzh.	oblačno	32.00
2. u. pop.	720.20	+ 10.6	sl. svzh.	dež	—
9. u. zveč.	715.41	+ 11.5	sl. svzh.	dež	—
17. 7. u. zjut.	717.11	+ 10.6	sl. jzap.	del. jasno	3.00
2. u. pop.	719.02	+ 15.2	sr. jzap.	del. jasno	—
9. u. zveč.	723.61	+ 8.6	sl. jzap.	jasno	dež

V soboto deževno. Srednja temperatura 9.5° C., za 1.9° pod normalom. V nedeljo dopoldne jasno, zvečer oblačno, ponoči nekaj dežja. Srednja temperatura 11.5° C., za 0.2° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafčno poročilo.)

18. oktobra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 65 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	83 „ 80 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	114 „ 40 „
Papirna renta, davka prosta	100 „ — „
Akije avstr.-ogerske banke	868 „ — „
Kreditne akcije	279 „ 80 „
London	125 „ 30 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 91 „
Ces. cekini	5 „ 91 „
Nemške marke	61 „ 37 1/2 „

Služba farnega organista.

ki je ob enem tudi cerkovnik farne cerkve v Šmarji pod Ljubljano, je izpraznjena. Službene ponudbe se bodo do 15. novembra t. l. prejemale, služba se bo pa dne 1. januarja 1887 nastopila.

(1) **Andr. Drobnič**, dekan,

Vinske sode,

dobre, velike, po vinu dišeče iz hraščevine bi nekdo rad kupil. Ponudbe z natančno določenim številom, vsebino in ceno sprejema opravništvo „Slovenca“.

Poštne zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V Novomestu vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V Lukovco preko Domžal vsak dan ob 7 zjutraj.

V Kočevje preko Velikih Lašč vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V Kamnik vsak dan ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V Polhov Gradec in na Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 2 pozimi.

Na Ig ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2 popoldne.

Iz Lukovce vsak dan ob 5. uri 25 min. popoldne.

Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 min. popoldne.

Iz Iga vsak dan ob 8. uri 30 min. zjutraj.

Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 min. dopoldne.

Iz Polh. Gradca in Dobrove vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 min. dopoldne.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani

priporoča naslednje novo izišle knjige:

Putschögel, Predigten auf alle Sonn- und Festtage des Kirchenjahres, I. Jahrgang	1 gl. 80 kr.
Brynch-Fuchs, Katechetische Predigten, I. Band	2 „ 23 „
Schmid, Grundlinien der Patrologie, II. Auflage	— „ 99 „
Mark, Exhorten, zunächst für die studierende Jugend, auf die Sonn- und Festtage des Schuljahres, I. Band	1 „ 80 „
Prvi zvezek obsega za cerkvene praznike pripravne dogmatične, moralne in liturgične obravnave, isto tudi drugi in tretji zvezek. V četrtem zvezku bodo pa razne apologetične razprave. Da bo knjiga bolj priročna, pridjala se bota dva kazala; prvi obsegal bo govore za nedelje in praznike, drugi osnovo v abecednem redu.	
Frings, Predigten über die fünfzehn Geheimnisse des hl. Rosenkranzes	1 „ 39 „
Manna puerorum in sortem domini vocatorum, v usnju, z rudečo obrezo	2 „ 15 „

Ob enem se priporočamo za naročila na koledarje za l. 1887, katerih je že mnogo izišlo.

Naročila na časopise in dela, ki v več posameznih zvezkih izhajajo, se točno izvršujejo.

Najhitrejšo oskrbljujemo slovstvene reči iz raznih strok in vseh jezikov.

(6)